

El viajante / Forushande

Direcció: **Asghar Farhadi**

Festival de cinema asiàtic
+MOSTRA / Sala 7

Països: Iran i França (2016)

Fitxa tècnica

Guió Asghar Farhadi **Fotografia** Hossein Jafarian **Música** Sattar Oraki **Interpretació** Shahab Hosseini, Taraneh Alidousti, Babak Karimi, Farid Sajjadi Hosseini, Mina Sadati, Maral Bani Adam, Mehdi Kooshiki, Emad Emami, Shirin Aghakashi, Mojtaba Pirzadeh, Sahra Asadollahe, Ehteram Borourmand, Sam Valipour **Durada** 125 min **Gènere** Drama **Llengües** Persa i anglès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Emad i Rana han de deixar el seu pis al centre de Teheran a causa dels treballs que s'hi estan fent que amenacen l'edifici. S'instal·len en un altre lloc, però un incident relacionat amb l'anterior inquiet canviarà dramàticament la vida de la jove parella. (FilmAffinity)

Crítica

El 1949 s'estrena per primer cop *Muerte de un viajante*, obra que atorga a Arthur Miller un èxit internacional immediata. La seva crítica de l'utòpic somni americà i la presentació del nucli familiar com a ens desestructurat van situar aquest treball a l'òlimp de l'atemporalitat. El director iranià Asghar Farhadi ha estat l'últim a unir-se al paper d'artistes que han begut de la influència de Miller per a la creació de les seves obres. *The Salesman* utilitza el llibret del dramaturg tant de manera explícita, mitjançant la representació metacinematogràfica de l'obra, com implícita, proporcionant al seu film un tractament descriptiu simbòlic de la tragèdia d'un home corrent en una societat masclista sense principis. Aquí Farhadi estableix una separació cultural i sexual molt encertada per deixar la dona com l'element raonable dins d'una societat brutalitzada i arrelada en un patriarcat modern però indestructible.

Una jove parella és veu obligada a evacuar el seu edifici a causa d'un imminent esfondrament. Després d'escoltar les excuses i la desentesa del seu amo, que no vol sentir a parlar de cap responsabilitat en l'incident, Emad i Rana es muda a una construcció més recent gràcies al favor d'un conegut que tenia un apartament de lloguer. El protagonista, que ja comença a adoptar les maneres de procediments del seu alter ego: Willy, opina que un somriure pot obrir moltes portes i, en aquest cas, la seva amabilitat amb la gent ha donat els resultats desitjats obtenint la "influència" per entrar al seu nou pis. Però aquí entra en joc l'irònic de la situació descrita per Miller i adaptada per Farhadi, quan creiem estar sortint beneficiats per una transacció amistosa, el més probable és que l'altra persona pensi el mateix. Darrere d'un somriure s'amaguen mil misèries. I arriba el tràgic succés desencadenant de tota la trama. Rana va enviar l'interfon abans de dutxar-se i, presumint que és el seu marit qui truca, com possiblement hàgim fet tots alguna vegada, prem el botó d'obrir sense preguntar, i instintivament deixa la porta d'accés a la casa ajustada per poder seguir amb la seva neteja personal. Instants després d'arribar a Emad i trobaria una reguera de sang a terra i la casa buida; la seva dona ha estat atacada i traslladada a l'hospital amb una contusió al cap. Des d'aquest moment, el protagonista dedicarà tot el seu temps a buscar una venjança amb la qual salvar l'honor de la seva família o, almenys, això pensa ell

La veritat és que el mal ja està fet. L'home es mostra reticent a indagar en els detalls de l'agressió, ja que tem trobar una resposta que el sumeixi en un estat profund d'humiliació. La seva dona mostra clars d'haver patit abusos sexuals, però el marit prefereix treure importància a l'assumpte i deixar que la pobra Rana passi per la experiència traumàtica sense ajuda. Cada més alienat pel seu personatge, la vida mental d'Emad i la seva conducta és regeixen per la màxima d'alimentar la representació de la seva família amb una normalitat inaguantable. Recorre per a això a il·lusions i desitjos de venjança que, de tant repetir-se, construeixen la narrativa de la seva nova vida. El comportament dels homes en la pel·lícula és hereditari de la brutalitat masclista hegemònica del seu país, éssers rancorosos i egoistes que pensen que amb la destrucció i la humiliació retributiva. seran feliços; quan el veritable motiu de la seva infelicitat rau en el seu comportament i en la seva incapacitat per oblidar. La dona, per contra, és piadosa i humil. Coneix bé que la seva felicitat no passa per arruïnar la vida de ningú i, en la seva vergonya i patiment, serà l'única que pugui posar límit als accessoris violents masculins. *The Salesman* resulta un treball demolidor i molt ben dirigit que exposa un problema clàssic i perenne en la societat contemporània.

Alberto Sáez Villarino - elantepenultimomohicano.com